

DECIZIE

06 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul Civil al Curții de Apel Chișinău
având în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Nina Traciuc

Judecătorii

Marina Anton și Iurie Cotruță

Grefier

Alina Stratan

examinând în ședință publică apelul declarat de S.R.L. „Epidavr”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Epidavr” către Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală privind anularea deciziei și obligarea înregistrării mărcii, împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 februarie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă.

c o n s t a t ă :

La 06.11.2015 S.R.L. „Epidavr” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală prin care a solicitat:

- recunoașterea ilegală a refuzului de înregistrare a mărcii comerciale „ALPHA MOTO” clasa 12;
- anularea deciziilor Comisiei pentru examinarea contestațiilor din 25.08.2015 și din 30.04.2015;
- obligarea părâtei de a înregistra marca comercială „ALPHA MOTO” la clasa 12 (depozit nr.035643 din 19.08.2014).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin Decizia din 30.04.2015 i-a fost refuzată înregistrarea mărcii comerciale „ALPHA MOTO” pentru clasa 12 în baza art.8 alin.(1) lit.b) și art.10 din Legea nr.38 privind protecția mărcilor. Comisia care a examinat contestația împotriva Deciziei din 30.04.2015, prin Decizia din 25.08.2015 a respins contestația reclamantei, menținând în vigoare Decizia din 30.04.2015.

Consideră reclamanta că ambele decizii sunt ilegale, neîntemeiate ce urmează a fi anulate din mai multe considerente.

Menționează reclamanta că refuzul de înregistrare la clasa 12 a mărcii comerciale „ALPHA MOTO” a fost întemeiat pe identitatea sau similitudinea până la nivelul de confuzie cu o altă marcă anterioară „ALFA”, iar refuzul în înregistrarea mărcii conform art.10 a fost motivat prin faptul că dreptul excepțional nu se răsfrânge asupra elementului „MOTO”. Însă, semnul verbal se consideră identic cu alte semne verbale, în cazul în care coincide în toate elementele, adică este identic, ceea ce nu există în cazul din speță.

Susține reclamanta că la fel lipsește și riscul asocierii până la confuzie a mărcilor, deoarece lipsește similitudinea acustică, grafică și semantică. În componența semnului verbal pot fi incluse și semne neprotejate, cum ar fi ECO, INFO, PLUS, AUTO, MOTO, SOFT, FORTE.

Specifică reclamanta că potrivit concluziilor expertizei Institutului de Filologie al Academiei de Științe al Moldovei nr.87 din 08.10.2015, semnele verbale ALFA și ALFA MOTO nu sunt identice la nivelul percepției până la nivelul de confuzie.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 decembrie 2015, cererea privind numirea unei expertize a fost respinsă.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 februarie 2016, acțiunea a fost

respinsă.

La 15.03.2016 S.R.L „Epidavr” a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea apelului declarat apelanta a indicat că prima instanță nu a determinat și nu a constatat circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, ignorând împrejurările ce au importanță pentru cauza dată.

Invocă apelanta că pentru adoptarea unei soluții corecte instanța de fond urma să ia în considerație concluziile expertizei efectuate de Institutului de Filologie al Academiei de Științe al Moldovei nr.87 din 08.10.2015, iar refuzul instanței de a dispune expertiza și de a recunoaște concluzia nominalizată în calitate de probă, este ilegală.

Consideră apelanta că în calitatea sa de reclamant în instanța de fond a prezentat suficiente probe întru admiterea acțiunii.

Reprezentantul apelantei S.R.L „Epidavr”, în ședința instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute, deși a fost înștiințat despre locul, data și ora examinării pricinii, din care considerente, în temeiul art.art.100 alin.(3), 102 alin.(4/1) și 379 alin.(1) CPC, Colegiul a dispus examinarea pricinii în absența acestuia.

Reprezentantul intimatei Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, Vataman Doina, în ședința instanței de apel nu a susținut apelul declarat și a solicitat respingerea acestuia cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Audiind reprezentantul părții, studiind apelul declarat și materialele cauzei, Colegiul Civil consideră cererea de apel ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.a) CPC, instanța de apel după ce judecă apelul este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit dispozițiilor art.130 alin.(1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multă aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Articolul art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC statuează că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a

soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Astfel, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu art.25 alin.(1) lit.a) al Legii contenciosului administrativ, judecând acțiunea instanța de contencios administrativ respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Potrivit prevederilor art.1 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său recunoscut de lege, de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost pricinuită.

Articolul 2 al Legii citate definește actul administrativ ca fiind manifestarea juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Astfel, reieșind din prevederile legale indicate, precum și din dispozițiile articolelor 2 și 3 ale Legii contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actul administrativ cu caracter normativ sau individual; contractul administrativ; nesoluționarea în termenul legal al unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Noțiunea de „act administrativ” este reglementată atât în art.2 din Legea contenciosului administrativ, cât și în Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. Potrivit acestor reglementări, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice și care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Prevederile art.267 al.(1) Cod Civil stipulează că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art.14 al.(1) al Legii contenciosului administrativ persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Prevederile alin.(1) art.15 legii enunțate stipulează că cererea prealabilă se examinează de către organul emitent sau ierarhic superior în termen de 30 de zile de la data înregistrării ei, decizia urmând a fi comunicată de îndată petiționarului dacă legislația nu prevede altfel.

Colegiul a constatat că la 06.11.2015 S.R.L „Epidavr” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală prin care a solicitat:

- recunoașterea ilegală a refuzului de înregistrare a mărcii comerciale „ALPHA MOTO” clasa 12;
- anularea deciziilor Comisiei pentru examinarea contestațiilor din 25.08.2015 și din 30.04.2015;
- obligarea pârâtei de a înregistra marca comercială „ALPHA MOTO” la clasa 12 (depozit nr.035643 din 19.08.2014).

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 24 decembrie 2015, cererea

privind numirea unei expertize a fost respinsă.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun.Chișinău din 11 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca fiind nefondată.

Instanța a stabilit că prin decizia de înregistrare a mărcii nr.6056 din 23.04.2014 s-a acceptat înregistrarea mărcii „ALPHA MOTO” pentru clasa nr.07 - mașini și mașini-unelte; motoare (cu excepția motoarelor vehiculelor terestre); cuplaje și organe de transmisie (cu excepția celor pentru vehiculele terestre); instrumente agricole, altele decât cele acționate manual; incubatoare pentru ouă; distribuitoare automate.

Prin Decizia Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală de înregistrare a mărcii nr.5522 din 30.04.2015, s-a considerat neîntemeiată contestația S.R.L „Epidavr” cu nr.2960 din 03.06.2015 și s-a acceptat parțial înregistrarea mărcii „ALPHA MOTO”, deoarece marca solicitată este similară cu marca internațională „ALFA” nr.489174 din 09.11.1984, titular FIAT Group Marketing & Corporale Communications S.P.A. Via Nizza, 250, I-10126 Torino (TT), înregistrată pentru produse similare din clasa 12 (art.8 alin.(1) lit.b) al Legii nr.38/2008 privind protecția mărcilor).

Prin hotărârea Comisiei de Contestații din cadrul Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 25.08.2015, s-a respins revendicarea contestatarului și s-a menținut Decizia Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 30.04.2015.

Potrivit răspunsului Centrului de Terminologie din cadrul Institutului de Filologie al Academiei de Științe a Moldovei nr.87 din 08.10.2015, semnele verbale ALFA și ALPHA MOTO nu sunt identice la nivelul percepției consumatorului de produse și servicii. Semnele verbale ALFA și ALPHA MOTO, chiar dacă au un element comun, nu sunt similare până la identificare la nivelul percepției consumatorului de produse și servicii.

Raportând cadrul legal citat mai sus la circumstanțele speței, Colegiul civil constată că procedura prealabilă a fost respectată de către S.R.L. „Epidavr” prin contestația din 03.06.2015 pe marginea deciziei AGEPI din 30.04.2015 despre refuzul de a înregistra marca comercială „ALPHA MOTO” pentru clasa 12. Solicitând anularea deciziei contestate și acceptarea cererii de înregistrare a mărcii comerciale „ALPHA MOTO”, depozit nr.035643 din 19.08.2014 conform clasei 12.

Conform art.12 alin.(1) CPC, instanța judecătorească soluționează pricinile civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al legilor constituționale, organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al actelor normative ale Președintelui Republicii Moldova, al ordonanțelor și hotărârilor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.

Potrivit art.6 lit.B1 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale din 20.03.1883, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr.1328-XII din 11.03.1993, țările Uniunii se obligă, fie din oficiu dacă legislația țării o îngăduie, fie la cererea celui interesat, să refuze sau să invalideze înregistrarea și să interzică folosirea unei mărci de fabrică sau de comerț care constituie o reproducere, imitație sau traducere, putând crea confuzie, a unei mărci pe care autoritatea competentă a țării de înregistrare sau de folosire o va considera că este notoriu cunoscută ca fiind deja marca unei persoane admise să beneficieze de prezenta Convenție și ca fiind folosită pentru produse identice sau similare. Se va proceda la fel atunci când partea esențială a mărcii constituie o reproducere a unei astfel de mărci notoriu cunoscute, sau o imitație putând fi confundată cu aceasta.

Dispozițiile art.2 al Legii privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, definește noțiunea de marcă ca fiind orice semn (vizual, sonor, olfactiv, tactil) care servește la individualizarea și deosebirea produselor și/sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele ale altor persoane fizice sau juridice;

În temeiul art.8 alin.(1) lit.b) din Legea privind protecția mărcilor nr.38 din 29.02.2008, în afara motivelor de refuz prevăzute la art.7, se refuză înregistrarea și în cazul când marca este

identică ori similară cu o marcă anterioară și, din cauza identității ori similitudinii produselor și/sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, există riscul de confuzie pentru consumator, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară.

În conformitate cu prevederile art.10 alin.(1) aceeași Lege, dreptul exclusiv nu se extinde asupra elementelor mărcii care, în conformitate cu prezenta lege, nu pot fi înregistrate independent în calitate de mărci, cum ar fi termenii descriptivi, inclusiv cei cu caracter elogios, precum și asupra elementelor grafice, prezentate prin linii întrerupte sau punctate, cu ajutorul cărora solicitantul indică părțile produsului sau ambalajului care nu sînt revendicate ca părți ale mărcii, cu condiția folosirii loiale a elementelor menționate și a respectării intereselor legitime ale titularului mărcii și ale terților.

În acest context, coroborând normele indicate mai sus la circumstanțele speței, Colegiul constată că Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală corect a refuzat apelantei S.R.L. „Epidavr” înregistrarea mărcii ALPHA MOTO la clasa 12, în conformitate cu legislația în vigoare și obligația de a proteja dreptul altui titular de marcă identică, și anume marca internațională ALFA nr.489174 din 09.11.1984, titular FIAT Group Marketing & Corporale Communications S.P.A. Via Nizza, 250, I-10126 Torino (TT), înregistrată pentru produse similare din clasa 12. Astfel, apelantei i-a fost satisfăcută parțial cererea, fiind înregistrată marca verbală numai pentru serviciile clasei 35.

Or, înregistrarea mărcii solicitate de S.R.L. „Epidavr” la clasa 12 ar genera încălcarea drepturilor altui titular de marcă înregistrată anterior în sensul art.8 alin.(2) al Legii privind protecția mărcilor, potrivit căruia dreptul asupra mărcii îl are titularul care a înregistrat primul marca, în speță în anul 1984.

Colegiu reține faptul că semnul ALPHA MOTO cu numărul de depozit 035643 solicitat de apelant, reprezintă un semn verbal ce conține în întregime marca anterior înregistrată de un alt titular, și anume marca „ALFA” pentru produse identice.

Instanța a stabilit că al doilea element al semnului verbal „MOTO” nu este protejat de legislația națională și nici de actele internaționale, reieșind din prevederile art.10 alin.(1) al Legii nr.38 din 29.02.2008, element ce poate fi prezent în mărcile oricărui producător, însă nici unul din titularii acestora nu poate invoca careva drepturi exclusive, deoarece drepturile exclusive sunt axate pe combinația acestor cuvinte cu alte părți verbale sau figurative.

Prin urmare, S.R.L. „Epidavr” nu este o excepție și nu poate invoca drepturile exclusive asupra elementului „MOTO”, rezervându-și dreptul de a invoca dreptul doar asupra elementului „ALPHA”.

În acest context, reieșind din cele indicate mai sus elementul puternic al semnului verbal solicitat spre înregistrare pentru clasa de servicii 12 este elementul „ALPHA”, ce ocupă locul dominant în semnul verbal „ALPHA MOTO” revendicat spre înregistrare ca marcă și asupra căruia este atrasă atenția consumatorului mediu, poate fi confundat de consumator ca o modificare a mărcii anterioare „ALFA”.

Astfel, Colegiul civil respinge argumentul apelantei precum că prima instanță neîntemeiat a refuzat numirea unei expertize, totodată respingând, ca fiind lipsit de valoare probantă, și răspunsul Centrului de Terminologie din cadrul Institutului de Filologie al Academiei de Științe a Moldovei nr.87 din 08.10.2015, deoarece înscrisul reprezintă o opinie doctrinară din punct de vedere lingvistic față de cuvintele conținute în semnele verbale „ALPHA MOTO” și ALFA, or pentru determinarea gradului de confuzie necesită a fi realizată cu implicarea nemijlocită a consumatorului, prin intermediul efectuării unui sondaj de opinie de către o instituție specializată în acest domeniu.

În consecință, dat fiind faptul că a fost constat caracterul nefondat al pretenției apelantei privind anularea refuzului de înregistrare a mărcii, Colegiul conchide că, pe cale de consecință urmează a fi respinsă și pretenția apelantei privind obligarea Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală de a înregistra marca verbală „ALPHA MOTO” număr de depozit 035643 din 19.08.2014 pentru produsele clasei 12

Referitor la pretenția apelantului privind anularea deciziei Comisiei pentru examinare

contestațiilor din 25.08.2015, Colegiul reține că, reieșind din art.2 al Legii contenciosului administrativ, actele pregătitoare sau operațiunile administrative și tehnico-materiale care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele. Iar temeiul Legii, instanța nu poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente. În cazul în care autoritatea publică nu a răspuns la toate solicitările petiționarului, acesta este în drept să se adreseze instanței de contencios administrativ cu o cerere privind obligarea autorității publice de a-i răspunde la toate solicitările.

Prin urmare, instanța conchide că pretențiile apelantei cu privire la anularea Deciziei Comisiei pentru examinarea contestațiilor din 25.08.2015 corect a fost respinsă de prima instanță, deoarece actul menționat nu constituie obiect al acțiunii în contencios administrativ, fiind răspunsul autorității publice pe marginea contestației depuse de apelantă și nu produce efecte juridice față de aceasta

Reieșind din cele expuse mai sus, dat fiind că concluziile primei instanțe sunt fondate și legale, iar argumentele apelantei sunt neîntemeiate și similare celor invocate în prima instanță, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) lit.a), art.390 CPC, Colegiul Civil

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de S.R.L. „Epidavr”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 11 februarie 2016, pronunțată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Epidavr” către Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală privind anularea deciziei și obligarea înregistrării mărcii.

Decizia este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței,
Judecătorul
Judecătoriei

Nina Traciuc

Marina Anton

Iurie Cotruță